

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

w sprawie z wniosku F. spółki akcyjnej w W.
o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Martę Romańską
wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I CSK 4427/22
na posiedzeniu niejawnym 1 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek żądania sędziego Sądu Najwyższego Marty Romańskiej o wyłączenie
sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego od rozpoznania sprawy III CB 8/22

**odmawia wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Igora
Zgolińskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy.**

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego Marta Romańska, co do której wpłynął wniosek o zbadanie spełnienia przez sędziego wymogu niezawisłości i bezstronności w trybie art. 29 § 5, 7 i 8 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, złożyła na podstawie art. 49 k.p.c. wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie m.in. sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego, wyznaczonego do składu orzekającego. Wniosek uzasadniła faktem powołania Igora Zgolińskiego na urząd sędziego Sądu Najwyższego z rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Okoliczność ta, zdaniem wnioskodawczyni, powoduje istnienie przesłanek zagrażających nieważnością postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 49 § 1 k.p.c. (...) sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. W badanym wniosku brak jest wskazania okoliczności, które mogłyby wzbudzać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego w sprawie o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Martę Romańską wymogu niezawisłości i bezstronności w trybie art. 29 § 5, 7 i 8 ustawy o Sądzie Najwyższym. Przytoczona argumentacja dotyczy rozwiązań systemowych, a nie odnoszących się do konkretnego sędziego w konkretnej sprawie. Stanowi polemikę z przyjętymi rozwiązaniami ustrojowymi. Nie mieści się ona zatem w zakresie hipotezy normy zawartej w art. 49 k.p.c.

Ze względu na powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji postanowienia.